

ŽEMAITIU NOTĒKĒMĀ

Užrašē BAUŽIENĒ BERNADETA

VĒNGALĒ BONIFACA
portēgrapējē

KOU VAIŠĒNA CIUOCĒLĒ?

Vēina karta muotina išsiuntē sūno ciuocēs aplunkītē. Vu ka sūnos parēje, klaus anuo:

- A vaišēna tavi ciuocelē?
- Vaišēna, kāp nevaišins, – atsakē tas.
- Vu kū tau tēn davē?
- Ta kad aš ēr pats nežēnau. Padūriau unt peilē gala, vu uns virpiejē virpiejē ēr nukrēta unt stala. Nespiejau ni pakaštavuotē.

– Durnieli, to durnieli. Če, musiet, kuošēna bova. Kuo nepaklausē ciuocelēs?

Kēta karta viel prisiējē muotinā siūstē tou vaikuiti pas ciuocelē. Bova jau rodou, kels – vēns porvīns. Leipē juotē raitam. Išjuojē vaikuitis raitis. Tēn anou ta ciuocelē viel pavaišēna, bet šī karta svetīs jau bova mondrēsnis, drōsēsnis, tā ēr paklausē, kāp vadēnas tas skanus valgis.

– Kisielios, vākali, kisielios. Ka parjuosi, paprašik mamunelēs, ka ēr tau išvērtom, ka jau tēp patēka.

Juo vaikuitis nomēi, vu kad neužmērštom tuos patēikmenēs pavadēnēma, vēn kartuo: „Kis, kis, kis, kisielios. Kis, kis, kis, kisielios“. Bet... Parjuojēs, kol vartus atkielē, jiemē ēr užmērša. Trīp pri vartu stuoviedams. Pamatē muotina ē šauk:

– Kuo tēn trīpi pu tou purvīna kap pu kisielio, kuo ēiškā?

– Vuot, vuot, mamunelē, kāp tik aš tuo kisieliaus ē ēiškuojau...

KOR LAIKUOS ŠĒLĒMA...

Bova pats vēdoržēimis. Speigs baisiauis, vu če kap unt nelaimēs ognakora pritrūka.

– Ēk i medē, slunki, parnešk ognakora, – oj buoba sava vīra.

Išējē žmuogos. Vu če – pats saulietekis, speigs gala dara. Vērp žmuogielis, nu šaltē anam ronkas, kuojēs gel. Atsisieda unt kera, vērp ē dejou:

– Ui, ui, ui, ui, išgēnē muni buoba kap kuoki šunieli i tuoki speiga, ui, ui, ui, ui, dabar jau tēkrā ka gala gausio.

Tēp anam besiskundont tarp miediu pasēruodē vīrs so strielbo unt petēis.

– Vu kuo to če dabā dejuoji? Kuo če atejē? – klaus tas.

– Buoba išvarē, tasgaties. Miediu nebtorem...

– Tad kuo če siedī? Kuo če virpi, kuo nekertīs? Kērskēs!

– Kad nebegalio, puonali, ronkas, kuojēs užgīlē, – atsaka žmuogielis.

– Ak tēp! Mauk žemīn pērštēnēs! Nusēvēlk kai-lēnius!

– Ai, ai, puonali, pasēgailiek, nesošaldik sovēsam.

Bet puonalis nusēkabēna nu petēis strielba ē atkēša anou i nu šaltē vērpunti žmuogieli.

– Tujau nušauso tavi, bestējē, slinki to! Jimk kirvi, kērsk tou posausē eglē, greitā, greitā, – doud komanda puonielis.

Parsigondēs žmuogielis kap ne sava ronkuom sugrabaliuojē kērvē kuota ēr dunksteliejē i eglēs kamiena.

– Smarkiau, smarkiau, to slunki! Pražēlēs jau, vuo dā nežēnā, kor šēlēma stuov, – ragēn žmuogieli puonielis.

Pu keliū kērtiu žmuogelē ronkas atsigava, vu pu valondelēs uns jau kērtā tēp, kad ēr skēidras aplinkou lakstē. Tou matīdams stielčios nusēvīpsuojē sau i oustus ēr nuējē tuolīn, vu nu šaltē onkstiau babēnguos žmuogielis neužēlgo, dā kēik pakertēs, nusēbraukē prakaita nu kaktuos...